Цвітень 9 року.

Шановному Добродієві,
Пану Франкові.

Надсилаючи до Вас 24 власних вір-
ші, прошу надрукувати їх у Ва-
шій часописі „Народ", про котру
начитав недавно. Я не маю виобра-
ження про цю часопись, але сама
назва свідчить мені як за її
зміст, так рівно і за напрямок.
Маю надію, що - коли не всі вірші,
то де-котрі знайдуть притулок
на сторонах Вашої часописі. Про-
шу тепер не відкинути мого пра-
цювання і на будучий час, з щи-
рою готовністю постачатиму до
Вас і наперед вірші, коли Ваша
ласка друкувати достойні з них.
Попрохав би Вас надіслати часо-
пись, але - здається - вона росто-

всюдиноється тілько по Цесарщи-
ні. У мене не має такого робо-
способу дізнатись, чи будуть ушано-
вані мої спробунки і чи надсила-
ти дальш. Тому уклінно прошу,
як що ласка, надіслати мені
вироблений Вами переклад Гете-
вого Фавста, за віщо буду щиро
вдячним; об перекладі Фавста
прошу на той раз, коли по-
чнете містить в часописі вір-
ші. Переклад Фавста тим більш
бажаний та цікавий для мене,
що я сам зважувавсь на перек-
клад цього твору і переклав та-
ки де-котрі місця. Надішліть,
коли ласка, по такому адресові:
„Въ городъ Иркутскъ, губернское
жандармское управленіе, для передачи
государственному заключенному

Павлу Арсеньевичу Грабовскому."
Це буде свідчить, що мої вірші друкуються, і я надсилатиму далі. Підписувать у друку можно псевдонімом — П. А. Панько, чи як Вам забажається, — мені однаково.

Прошу вибачення за просьбу. З щирого повагого завжди готовий на послугу,

Павло Грабовський.

23